

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 89/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 15/2006 a základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v bližšie neoznačenom konaní a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. decembra 2007 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej

len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 15/2006 a základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 dohovoru postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v bližšie neoznačenom konaní.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza: „Okresný súd Bratislava I (už ako chronický recidivista) bráni uplatneniu základných práv sťažovateľovi, ktorý podal žalobu ale OS BA I ju bezdôvodne zamietol, čím porušil ústavné právo sťažovateľa... OS BA I nemá právo sa postaviť nad Ústavu Slovenskej republiky a konať obštrukčne len preto, že žalovaná je sudkyňa - kolegyňa... O to skôr nemá to právo, keď sudkyňa U. dostala od Ústavného súdu povinnosť konať, ale ona sa na Nález Ústavného súdu SR vykašlala.

Sťažovateľ sa odolal včas dňa 07. 08. 2006, ale Krajský súd Bratislava vo veci nekoná...

Sťažovateľ podal žalobu dňa 30. 01. 2006 pod sp. zn.: 7C/15/2006, zákonnou sudkyňou sa stala Mgr. E. S., ktorá už opakovane pácha INŠTITUTIONÁLNE NÁSILIE na sťažovateľovi, keď vo veci inej bola označená za porušovateľku práv... ani v tomto konaní doteraz neprebehlo pojednávanie, nevytýčila termín pojednávania ani po 7-rokoch a 7-mesiacoch, nič sa jej nestalo, takže je smelá – nestíhateľná.

Sťažovateľ naráža na brutálne odmietanie jeho práv na Okresnom súde Bratislava I...

Sťažovateľ žiada Ústavný súd o ustanovenie advokáta na konanie pred US SR. Dôvody sú: sťažovateľ bude jasne úspešný, je plne invalidný bez dôchodku od roku 2003, nemá možnosť zárobku, je bez príjmov, je úplne zdecimovaný VÝKONOM INŠTITUTIONÁLNEHO NÁSILIA súdmi na Slovensku...

Sťažovateľ uplatňuje námietku zaujatosti sudcov Gajdošíková, Lalík, Auxt, Meszáros, Luby, ktorí za rok 2007 odbili všetky sťažnosti v počte asi 30, pritom všetky boli oprávnené, a musel som veci odstúpiť Európskemu súdu pre ľudské práva.

Vymenovaní sudcovia sú zažalovaní za zneužitie právomoci a súdnej moci a zasahovania do práva na ochranu osobnosti!“

Z príloh pripojených k sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľ doručil okresnému súdu 30. januára 2006 podanie, ktorým sa domáhal voči Slovenskej republike náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Okresný súd uznesením č. k. 7 C 15/2006-31 zo 6. apríla 2006 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov jeho podania v lehote 10 dní od doručenia uznesenia. Sťažovateľ 26. apríla 2006 doručil okresnému súdu doplnené podanie, z ktorého podľa okresného súdu nie je jasné, čoho sa sťažovateľ domáha a v akej veci. Na základe uvedeného okresný súd uznesením č. k. 7 C 15/2006-61 z 13. júla 2006 odmietol podanie sťažovateľa doručené mu 30. januára 2006 z dôvodu neodstránenia jeho nedostatkov.

Sťažovateľ 7. augusta 2006 doručil okresnému súdu podanie označené ako „*ODVOLANIE proti jalovému a plevelnému uzneseniu zo dňa 13. 07. 2006*“.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„II. A. Okresný súd Bratislava I porušuje základné práva D. B. podľa čl. 46 Ústavy SR a podľa čl. 6 medzinárodného dohovoru; Krajský súd Bratislava porušuje základné právo Dušana Bíra podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 medzinárodného dohovoru, ktorým je SR viazaná.

II. B. Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť D. B. primerané zadostučinenie (vzaté do úvahy - recidíva Mgr. S.) 200.00.- Sk do 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

Krajský súd Bratislava je povinný zaplatiť primerané zadostučinenie vo výške 200.000.- Sk do 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II. C. OS BA I zaplatí trovy konania, advokáta.“

II.

Sťažnosť sťažovateľa bola v súlade s rozvrhom práce ústavného súdu na rok 2007 pridelená sudkyňi spravodajkyňi Marianne Mochnáčovej (ďalej len „sudkyňa spravodajkyňa“), členke IV. senátu ústavného súdu, ktorého predsedom bol sudca Ján Luby.

Sudkyňa spravodajkyňa oznámila námietku predpojatosti bez meškania predsedníčke ústavného súdu, ktorá predložila túto námietku na rozhodnutie podľa § 28 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) senátu ustanovenému na základe dodatku č. 2 k rozvrhu práce z 5. septembra 2007.

Ústavný súd uznesením č. k. 0. ÚS 14/08-8 z 13. februára 2008 rozhodol, že sudca Ján Luby je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie vo veci.

V zmysle rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2008 účinného od 1. marca 2008 sa sudkyňa spravodajkyňa v tejto veci stala členkou I. senátu ústavného súdu. Keďže sťažovateľ v sťažnosti uplatnil námietku predpojatosti aj voči sudcovi Milanovi Ľalíkovi, ako jednému z členov I. senátu ústavného súdu, ústavný súd uznesením č. k. 0. ÚS 20/08-8 z 27. februára 2008 po predchádzajúcom vyjadrení sudcu Milana Ľalíka rozhodol, že sudca Milan Ľalík nie je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v predmetnej veci.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa zo 14. decembra 2007 obsahuje hrubo urážlivé výroky, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia adresované nielen voči súdom všeobecne, ale aj voči sudkyňi pôsobiacej na okresnom súde a voči sudcom ústavného súdu.

Predmetné výroky a vyjadrenia sťažovateľa okrem iného neprímeraným spôsobom obviňujú sudcov ústavného súdu z nespravodlivého rozhodovania vo vzťahu k sťažovateľovi a naznačujú zaujatosť sudcov ústavného súdu pri ich rozhodovaní.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v sťažnosti prekročil hranicu únosnej kritiky a hrubo urážal zákonnú sudkyňu okresného súdu, súdy, ale i samotný ústavný súd, resp. jeho sudcov, a to v rozpore s princípom zachovávanía úcty k právam iných, ktorý má byť v rámci občianskoprávneho konania v súlade s § 1 a § 2 Občianskeho súdneho poriadku rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva aj požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale aj samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch.

Správanie sťažovateľa, ktorého cieľom je uškodiť reputácii samotného rozhodujúceho súdu, je teda podľa názoru ústavného súdu možné označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takéhoto práva.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a z tohto dôvodu bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Na záver možno preto uviesť, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní,

na čo už bol sťažovateľ rozhodnutím ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 52/06 zo 14. februára 2006 upozornený, avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť tento odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2008